

29. 1. 2014

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Některé aspekty soudního vymáhání pohledávek v Ruské federaci

Úspěch věřitele v uspokojení svých nároků zaleží na několika faktorech, když mezi stěžejní přirozeně náleží správná analýza konkrétního případu a výborná orientace v právním řádu Ruské federace, který nabízí řadu možností, jak donutit nespolehlivého obchodního partnera splnit svůj závazek vůči věřiteli.

Soudní vymáhání pohledávek je jeden z mnoho způsobů, jak věřitel může uspokojit svůj nárok. Pravomoc soudu v Ruské federaci upravuje zákon č. N 138 - FZ „Občanský zákon procesní“ ze dne 14. 11. 2002, (dále jen „OZP“) a zákon č. N 95-FZ „Arbitrážní zákon procesní“ ze dne 24. 07. 2002, (dále jen „AZP“). S ohledem na výše uvedené, příslušným soudem v RF může být federální soud obecné jurisdikce, arbitrážní soud anebo smírčí soudce.

Za účelem rychlého dosažení exekučního titulu věřitel ve většině případů (a to až z 90 -ti %) podává buď návrh na projednání věci ve zjednodušeném řízení, (v případě, že věcně příslušným soudem je arbitrážní soud), anebo na projednání věci v příkazním řízení s vydáním soudního příkazu, (v případě, že věcně příslušným soudem je soud obecné jurisdikce). Příkazní a zjednodušené řízení je projevem zkráceného soudního řízení, ve kterém soud může na návrh žalobce (věřitele) a bez slyšení žalovaného (dlužníka) vydat rozhodnutí, které je po nabytí právní moci exekučním titulem.

Příkazní řízení je velice výhodné pro věřitele zejména v tom, že:

- soudní poplatky jsou dvakrát nižší než v klasickém řízení,
- klasické řízení je časově náročnější, než příkazní řízení, ve kterém zpravidla soud vydá soudní příkaz v rozmezí 1 - 2 týdnů
- v příkazním řízení soud zřídka mění výši úroku z prodlení požadované žalobcem.

I v příkazním řízení je ale i řada nevýhod, které spočívají zejména v tom, že:

- v rámci příkazního řízení soud vydá soudní příkaz jen na dlužnou částku a úroky z prodlení,
- věřitel nemůže v příkazním řízení uplatnit nárok na náhradu nákladů na právní zastoupení,
- dlužník velice snadno může zrušit soudní příkaz, a to tím, že může podat v zákonem stanovené

lhůtě odpor proti vydanému soudnímu příkazu (v tomto případě se soudní poplatek nevrací).

Pro vydobytí své peněžité pohledávky má věřitel další možnost spočívající v podání žaloby k projednání věci samé ve formě standardního sporného civilního soudního řízení. Standardní řízení je delší než příkazní řízení a je více nákladné. Mimo to soudce ve standardním řízení velice často v souladu s ustanovením 333 zákona č. N 51-FZ „Občanského zákoníku“, snižuje výši smluvní pokuty.

Zjednodušené řízení je řízení zahájené arbitrážním soudem na návrh žalobce. Na zjednodušené řízení se použije obecná úprava obsažena v „OZP“ se subsidiárním použitím norem „AZP“. Návrh na projednání věci ve zjednodušeném řízení lze podat za předpokladu, že nárok věřitele byl uznán dlužníkem a je nesporný, pohledávka nepřesahuje zákonem stanovenou horní hranici částky, kterou lze přisoudit. Zjednodušené řízení je velice podobné příkaznímu řízení, ale má svou odlišnost spočívající zejména v tom, že:

- horní hranice pohledávky za právnickou osobou nesmí přesáhnout 300.000 RUB a za podnikající fyzickou osobou 100.000 RUB,
- na rozdíl od příkazního řízení, kde se dlužník dozví o zahájeném řízení až po vydání soudního příkazu, který může následně odporovat, ve zjednodušeném řízení si soud musí vyžádat souhlas dlužníka na projednání věci ve zjednodušeném řízení,
- v souladu s ustanovením 226 odst. 2 „AZP“ musí soud rozhodnout do 2 měsíců ode dne podání návrhu.

Dále má věřitel za určitých podmínek možnost podat žalobu k arbitrážnímu soudu. Projednání žaloby ve formě standardního arbitrážního řízení má mnoho společného s projednáním žaloby ve formě standardního řízení před soudem obecné jurisdikce. Rozdíl spočívá zejména v tom, že v arbitrážním soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z obchodně - závazkových vztahů vzniklých mezi podnikateli, jakož i některé jiné spory s podnikáním související. Arbitrážní řízení je v praxi mnohem delší než standardní řízení před soudem obecné jurisdikce. Náklady za právní zastoupení a poplatky za podání žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení jsou zpravidla vyšší, než ve standardním řízení před soudem obecné jurisdikce.

Pro vydobytí své pohledávky má věřitel další možnost, a to zahájit vůči dlužníkovi insolvenční řízení. Řízení o úpadku dlužníka v rámci soudního řízení upravuje především „AZP“ a federální zákon č. N 127-FZ „O úpadku“ ze dne 26.10.2002. „AZP“ upravuje věcnou a místní příslušnost soudu v insolvenčním řízení. Podle § 223 „AZP“ jsou v insolvenčním řízení a ve sporech jím vyvolaných věcně příslušné arbitrážní soudy. Podmínkou zahájení insolvenčního řízení je hrozící úpadek dlužníka zjištěný podle § 3 zákona N 127-FZ „O úpadku“ a dále existence pohledávky za dlužníkem právnickou osobou přesahující 100.000 RUB a za fyzickou osobou 10.000 RUB.

V souladu s § 6 zákona N 127-FZ „O úpadku“ další podmínkou pro zahájení insolvenčního řízení je existence exekučního titulu. Zpravidla se jedná o rozhodnutí federálního soudu obecné jurisdikce, arbitrážního soudu anebo smírčího soudce, které je pravomocné a vykonatelné. Otázku, kdo může podat insolvenční návrh řeší § 7 zákona č. N 127-FZ „O úpadku“. Podle § 12 odst. 2 a § 37 odst. 2 zákona N 127-FZ „O úpadku“, jak věřitel (příp. věřitelský výbor), tak i dlužník mají právo zvolit osobu konkursního správce, který musí být následně schválen soudem. Z toho vyplývá, že ten, kdo jako první podá návrh na zahájení insolvenčního řízení, zvolí pro sebe příznivého správce konkurzní podstaty, který může mít vliv na průběh insolvenčního řízení a následně i na uspokojení věřitelů.

Růst insolventnosti a zhoršení platební morálky obchodních partnerů jsou jevy, které vždy doprovázejí světovou hospodářskou krizi. V dnešní době společnosti podnikající na Ruském trhu kladou větší důraz na prevenci problémů vzniku pohledávek po lhůtě splatnosti a zároveň zajištění odborných právních služeb se znalostí nejenom cizího právního řádu, ale i příslušných formálních i

neformálních postupů. Výše uvedené kroky sebou bezesporu nesou větší šanci na úspěch v podnikání v Ruském prostředí.

JUDr. Tereza Jelínková,
advokát a společník

Aliaksei Paulouski,
právník

[ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JELÍNEK s.r.o.](#)

Pardubice-Dražkovice 181
533 33 Pardubice

Tel.: +420 466 310 691

Fax: +420 466 310 691

e-mail: advokati@advokatijelinek.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [DEAL MONITOR](#)
- [Tři dekády v advokacii a otevřený pohled na to, co profesi i justici nejvíc škodí](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)

- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)